

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

520 Egyes lappéldányok kizárólag Schönfeld A. könyv- és papirkereskedésében kaphatók. ●●●

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., félévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. t. 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít fel.

Harc után.

Szentesen, 1892. jún. 1.

Kiküzdve a harc!

Az elv, amelyért küzdünk: a fokozatos előléptetés elve, diadal-maskodott a küzdelemben és amit az alispáni állás betöltésére vonatkozóan — nyomban a pályázat meghirdetése után itunk, valóra vált: az elv diadalával együtt a nem hivalkodó, igaz érdem nyerte el jutalmát.

Erős volt a küzdelem, elkeseredett a mérkőzés, az erőszak nem egy visszatszó megnyilatkozását láttuk, a terrorizmus első rangú fegyverré vált egyesek ellen és egyes kortes kezében: de örömünk annál teljesebb, büszkeségünk annál nagyobb, hogy Csongrád-vármegye törvényhat. bizotts. tagjainak többsége im fényesen megmutatta, miszerint sem erőszak, sem befolyásolás, sem terrorizmus meg nem ingathatja független gondolkozását, rá nem kényszerítheti, hogy jobb meggyőződése ellen cselekedjék, meg nem tántoríthatja egyszer elfoglalt és jónak ismert pozíciójában.

Kemény lecke volt ez azoknak, akik azt hiszik, hogy büszke hatalmi szóval, erőszakkal és idegen befolyással meg lehet törni az igazán független és értelmes választók meggyőződését; kemény — bár megérdemlett. És van abban valami megnyugtató, biztató a jövőre, hogy ez a választási harc ilyen befejezést nyert, hogy a tusából az igaz ügy került ki győztesnek.

Ma, mikor oly heves küzdelem árán a győzelem azé a párté, melyhez nyíltan, minden alkuvás nélkül, legjobb meggyőződésünk szerint állottunk, nem illik a lefolyt korteshadjárat egy — erős kifogás alá eshető — momentumaira visszatérnünk és ettől tartózkodni is fogunk.

Vessünk fátyolt e néhány hét eseményeire: sűrű és áthatlant, hogy olybá tekinthessük a történeteket, mint soha nem létezettek. Mert legjobb ezeket feledni, legjobb soha többé fel nem idézni a gonosz szellemeket, mik e néhány hét harcaiban közrehatottak, hogy a küzdelmet olyan elkeseredetté tegyék.

Határozottan föltett szándékunk: ezt cselekedni, nem bocsátkozni rekriminációkba, ha erre erkölcsileg nem kényszerítettünk.

A »béke« jelszót a háború egyrésztől a háború és mi-be fogjuk várni annak beigazolását: mi igaz volt a jelszóban, mi csak üres frázis. Mert van időnk: várhatunk.

Am, amikor ezt az elhatározást megérleljük, lehetetlen egy kérdést fel nem vetnünk:

Vajon az oly nagyon óhajtott, az oly fennen hirdetett béke szükségképen megkövetelte ezt a háborút, a korteskedés mindazon vad hajtásait, mik abban felburjánzottak, a sok viszsztatészó alkuvást? Es amit elértünk így: nem érhattük volna ugyanazt el békességesen, közakarattal, mindazon erőszakos rázkódások nélkül, melyek az indulatokat felkavarták és a kedélyeket lázas izgalomba hozták?

Mi azt hisszük: minderre nem volt szükség. Magunk megirtuk — még a pályázat kiírásakor, hogy minden előjel arra mutat, miszerint minden küzdelem nélkül való, egyhangú választás lesz.

A magát ellenzéknek valló párt meg sem kísérlette, felvenni a küzdelmet. Bevallotta nyíltan, hogy erre nem elég erős, hogy ennél fogva jelöltek et sem állit, sőt, mikor ennek dacára kerültek a pártban, akik pályázatukat az alispánságra és főjegyzőségre benyújtották: a párt lapja szinte hivatalos formában tagadta meg az ezekkel való szolidaritást; kereken kijelentette, hogy ezek a párt jelöltjeiül nem tekinthetők.

Abban a pártban pedig, amely a választásokra minden körülmények közt döntő befolyást gyakorol, az első percőt egészen addig — míg belbékéje erőszakosan fel nem lett dúlva, senki sem gondolt arra, hogy más legyen a vármegye főjegyzője: mint Cicatricis Lajos dr.

Határozottan tudjuk, hogy maga a nevezett sem gondolt többre, hogy vágya csak a főjegyzőség elnyeréseig terjedt és beteges ambiciónak mondta ő maga, ha többre: az alispánságra vágyakoznék.

Es ezt a főjegyzőséget elnyerte. Elnyerte egy erős küzdelem árán, ami békén, minden harc és háború nélkül önként kínálkozott neki. Ezért mondjuk mi, hogy a szenvedélyek felzárkoltatására, a kedélyek lázas izgalomba ejtésére semmi szükség nem volt és különösen nem volt szükség más valamire, amit éppen azért nem akarunk

ujjent névről nevezni, mert őszintén, minden utógondolat nélkül óhajtuk, hogy a béke, a nyugalom mielőbb helyreálljon.

A béke őszinte hangja csendült meg az ujonnan választott alispán be- közzöntő beszédében, mely rövid szak- rajzolta meg jövőndő működése programját. A béke hangzatos jelszavával indult meg a háború. A béke és nyugalom helyreállítását vallja leg- főbb törekvésének az ellenzék is: leg- gyen hát közöttünk béke, legyen kö- zöttünk nyugalom!

Nem a halál dermesztő nyugalma, mely minden még oly nemes törekvést is megbénit, minden fejlődést, előhala- dást kizár.

Hanem a közzjóra irányuló egy akarat nemes nyugalma.

Béke, mely áldást hozzon e vár- megyére és annak minden polgárára!

Egy kis észrevétel. A »Szentesvidéki takarékpénztár« igazgatója: Bányay József úr lapunk mai számában egy nyilttéri nyilatko- zatot tesz közzé. Joga van ehez, közleménynek — amennyiben közzétételét a nyilttérben kérte — készségesen adunk helyet. Viszont azonban, amennyiben nyilatkozata a most lefolyt választási küzdelemből eredő egy állítólagos kősa hirre vonatkozik és a Csató-párt korteskedéseivel van összefüggésben: nekünk nem csupán jogunk, de kötelességünk is, e nyilttéri közleményre észrevételt tennünk.

Legelső sorban pedig kötelességünk hatá- rozottan visszaítasítani a vádat, mintha a Csató- párt bármelyik kortese is tisztességtelen kortesgyeverekkel ment volna beie a küzdelemben, vagy e kortesek bármelyike is azzal vádolta vagy gyanúsította volna a takarékpénztári igaz- gató urat, hogy a Csató- párti választók bármelyikének a pénzinté- zeténél levő kölcsönét felmondta.

Mi legalább az egész küzdelem lefolyása alatt, senkítől e gyanút kifejezni nem hallottuk és ha mégis ilyen értelemben adott volna bárki hirt az igazgató úrnak, úgy ez a híradás nem egyéb idétlen és rosszakarati pletykánál.

Megjegyezzük egyébként, hogy a választási küzdelem lejárlása után egyáltalán kár, a küzdelem hevében történt nyilatkozatokat, melyek egyike-másika meggondolatlan is lehetett, tovább feszegetni.

Ez már az olyan nagyon hangzatosabb közbéke érdekeben sem opportunus dolog. Mert ha ezeket a dolgokat akarjuk feszegetni, könnyen megesik, hogy a kortesharc tisztességtelensége történetéből olyan dolgok kerülnek majd felszínre és olyan momentumok képezik majd újabb hírlapi diskusszió tárgyát, amelyek aligha a Csató-pártra vetnek rossz világot és amelyeknek tovább-tárgyalása — ha a közbéket komolyan akarjuk és óhajtuk — éppen nem kívánatos.

Varmegyei közgyűlés.

1892. május 31, június 1.

Nincs szebb élet, az alkotmányos életnél! Esik benne választási kampány élég és a tisztelt megyebizottsági tagok különben csendes nyugodtsággal csergedező vére leg-alább ilyenkor felpeszűl: az ember egy kis emóciót engedhet meg magának, kedvire kitombolhatja indulatait.

Ami a közügyeket egyébként illeti: hordja kánya!

Igazán alkotmányos érzésű ember csak a szép szabad választási jog gyakorlásában él a köznek, — ami ezen kívül esik, csak annyiban érdekli a túlnyomó részt, akárha a brazíliai köztársaság ügyeiről volna szó.

Ezt tapasztaltuk a most lefolyt két napos közgyűlésnél is.

Az első nap sűrű rajokban csalta a t. megyebizottsági tag urakat a közgyűlési terembe. Lázasan kipirult arcú emberek, kigyult tekintetek, idegesen mozgó és gesztikuláló alakok tarka egyvelegben hullámoztak fel-alá teremben, folyosón, előcsarnokban, vagy voltak szintelen útban a székház és vendéglői kert között, hogy a még eltántorítottakat mindenképen kapacitálni igyekezzenek.

De aztán egyszerre meg is csappant minden érdeklődés, ahogy eldőlt a választási harc, ahogy nem lehetett többé semmi reménybe megkapaszkodni. A sorok megrikkultak, az izgalom jégbehűtött sőrrel sietett magát lecsillapítani és a közgyűlési tárgysorozatot azontúl eső pontjai tárgyalásának az első napon még csak akad valamennyi résztvevője, de tegnap, a második napon már kongott a nagyterem az ürességtől: alig 20—25 megyebizottsági tag vett részt a gyűlésen.

Linnek lefolyása különben a következő:

Elnök: Zsilinszky Mihály főispán, a gyűlés megnyitása alkalmából melegen emlékszik meg a közelmúltban az egész nemzetet ért nagy veszteségekről: Baross Gábor kereskedelmi miniszter és Klapka György volt 48-iki honvédtábornok elhunytáról. Röviden, tömören eseteli, kifejtte két férfit az országnak, mivel tartozik nekik a magyar nemzet s aztan bejelenté, hogy Baross elhunyt alkalmából, a fájdalom sulya alatt úgy a maga valamint a törvényhatóság nevében is részvételt tolmácsolta az elhunyt családja előtt, a nagy veszteség fölött.

Indítványt, hogy e két jelesünk érdemeit és elhunytuk fölött érzett gyászát a törvényhatóság jegyzőkönyviileg örökítse meg, a közgyűlés egyhangulag elfogadta:

mire a főispán a nemzetet ért csapások méltatása után a nemzet örömeire tért át, melyet minden magyarnak éreznie kell a fölött, hogy ime megértük az alkotmányos királykoronázás 25-ik évfordulóját és ünnepet szentelhetünk a legalkotmányosabb fejedelem 25 éves jóságos és igazságos uralkodásának.

A közgyűlés, a főispán indítványához képest, egyhangulag elhatározta, hogy ez örömunnepe emlékeztetere, közgyűlési terme arcképeit I. Ferenc József királyunk arcképét a képalapból, diszes hódoló feliratot intéz ő felségéhez, melyet a kormányelnök útján a főispán juttat a trón zsamolyához és ezenkívül kiküldöttek által vesz részt a fővárosban f. hó 8-an rendezendő országos jubileumi ünnepe. E küldöttség tagjai lesznek: a főispán mint elnök, Pallavicini Sándor orgróf, Stammer Sándor kir. tanácsos, Csató Zsigmond dr., Fekete Márton, Kiss Zsigmond, Keller Lajos, Kazaly Imre dr., Illés Jenő, Rácz László, Kelemen Béla dr. és Cicatricis Lajos dr. megyebizottsági tagok.

Az alispáni évnegyedes jelentést és az alispánnak Kohon József m. biz. tag interpellációjára, a mindsenti kompözköledés tar-

gyában adott választát a közgyűlés tudomásul vette.

Tudomásul vétetett a belügyminiszternek Stammer Sándor kir. tanácsos alispán nyugdíjaztatására vonatkozó rendelete is, mire a választás megejthetése végett a közgyűlés a kandidáló többségbe Sima Ferenczet, Fekete Mártont és Szeder Jánost választotta meg, a főispán pedig ugyan-ezen bizottságba Kiss Zsigmondot, Kazaly Imre drt és Kristó Nagy Istvánt nevezte ki.

Pár perc múlva a főispán kihirdette a kandidálás eredményét, mely szerint az alispánságra Csató Zsigmond dr. és Cicatricis Lajos dr. jelöltettek, egyidejűleg a szavazás ellenőrzésére Fekete Márton és Mátéffy Ferenc dr. megyebizottsági tagokat kéri fel, jegyzőül Sulcz Lajos dr. aljegyzőt rendel ki.

Feszült figyelemmel, alig egy alkalommal tapasztalt érdeklődéssel folyt le azután a névszerinti nyílt szavazás, melynek eredményét a főispán a következőkben hirdette ki:

Beérkezett összesen 151 szavazat, amiből kapott Csató Zsigmond dr. 77, Cicatricis Lajos dr. pedig 74 szavazatot, Csató Zsigmond dr.-t tehát a varmegye szótöbbséggel megválasztott alispánjának jelenti ki.

A megválasztottért, Kiss Zsigmond megyebizottsági tag vezetése alatt, ekkor küldöttség ment és mikor a terembe lépett, tüntető éljenriadalom fogadta.

A főispán rövid beszédben tudatta vele megválasztatását és átadta neki hivatala jelvényeit, az alispáni irattár kulcsait és a varmegye pecsétjét, felhívta őt az eskületételre.

Az új alispán erre letette a hivatalos esküt, aztan szép és lendületes beszédben köszönte meg a választók iránta nyilvánuló bizalmát, jóindulatát, erőteljes vonásokkal változta jövőndő működése programját, melyet még az ellenzék is tetszéssel fogadott, míg a többség, beszéde közben és annak végeztével lelkesen éljenzte a szonokot.

Mikor az új alispán, beszédét befejezve, helyét elfoglalta, a főispán nyomban kihirdette a főjegyzői allásra történt jelölés eredményét.

Tasnády Antal dr. a pályázástól visszalépett, Filó Tihamér dr. a közgyűlés színe előtt jelentette be visszalépését a főispánnak, a másik 3 pályázót: Kelemen Béla, Cicatricis Lajos és Lakos Imre dr.-okat jelölték és ezekre történt a szavazás, melynek eredménye volt, hogy Cicatricis Lajos dr. 85 szavazattal Kelemen Béla dr., 54 szavazata ellen főjegyzőnek megválasztva, a hivatalos esküt nyomban letette és helyét, rövid beszéddel el is foglalta.

A tárgysorozat ezután következett pontjai, a 10-ikig a tudomásul vétel osztályába tartoznak; a tizedik tárgynál a közgyűlés — a kereskedelmi miniszterium utasítása értelmében — újból megszavazott a szentes-vasarhelyi vonal építési költségeihez további 52 ezer firtot.

Szentes város képviselőtestületének a f. évi költségvetés tárgyalását megtagadó határozata ellen beadott ügyészi fellebbezés volt ezutan sorrendben. Az áll. választmány hat. javaslata volt, hogy a törvényhatóság a város ez évi költségtervezetét, némi módosítással, költségvetésként hivatalból megállapítja; egyben utasítja Szentes város képviselőt, hogy jövő évi költségvetését legkésőbb a f. évi októberi megyei közgyűlés elé terjessze fölülvizsgálat és jóváhagyás végett.

Fekete Márton nem fogadja el az áll. választm. javaslatát és indítványozza, hogy a költségvetés újabb adassék vissza a városi képviselőnek, hogy azt éretten megfontolással, saját jól felfogott érdekében tárgyalja le.

Sim a Ferenc még a polgármestert is kívánna utasítani, hogy: mire a költségvetés újból a városi közgyűlés elé kerül, enyésztesse el a közte és a képviselőtestület több tagja közt levő differenciákat.

A tárgyaláshoz szörott még Csató Zsigmond dr. alispán, mire a közgyűlés többsége Fekete Márton indítványát azon pótlással fogadta el, hogy a költségvetés komoly

tárgyalására Szentes város képviselőtestülete a törvényes következmények terhe alatt utasítsassék.

Ezzel ért véget az első napi közgyűlés, melynek tegnap délelőtt 9 órakor volt a folytatása.

Horváth Gyula arcképleplezése tárgyában a törvényhat. biz. elvetette Barthá Kálmán dr. és társai fellebbezést.

A mindsenti kompjarónál tervezett ártéri hid tervei szerint az építési költség 28 ezer firtban van kitüntetve. A hid létesítése érdekében szükséges intézkedésekkel az alispán bizottot meg.

Horgos község és az ottani közbirtokosság között vitássá vált bizonyos közjavak használati joga. Az ügy megvizsgálására a megyei ügyész és főjegyző küldettek ki. Sándorfalva község szervezeti szabályrendelete az alispánnak adatott ki újabb vizsgálatra és jelentéstétel végett.

Mindszent község képviselőtának az éjjeli örök felfogadása tárgyában hozott határozatot a törvényhat. közgyűlés, Hubacsék Pál mindsenti ügyvéd fellebbezése alapján, feloldatta.

Horgos község 10,000 firt regále-kötvény eladására kér engedélyt, hogy annak arából 9 ezer néhány száz firt függő adóssággá kifizesse. Az ügy hosszas vitát idézett fel, melyben az engedély megadását mellett Burg Dénes biz. tag és Cicatricis Lajos dr. főjegyző, ellene Novák József, Sima Ferenc és dr. Schlesinger Károly vettek részt. A közgyűlés többsége a Horgos községi függő adósságok ügyében vizsgálatot rendelt el és annak foganatosítására a megyei ügyész, a számvétség egy tagja, Novák József és id. Temesváry Antal biz. tagokból álló bizottságot küldi ki.

Jelentéktelen ügyek jöttek ezután sorra, melyek kapcsán két érdekes momentum történt: az egyik, hogy a Szentes városi kataszteri szamadások ügyének tárgyalásánál a törvényhatósági bizottság, a számvésvői jelentéshez képest, Juhasz János birtoknyilvántartót azon napidíjak visszafizetésére kötelezte, miket ünneppapokra vet fel a városi közpénztárból; a másik meg, hogy a szentesi fogvasztási adókezelésnél 1886, 1887. és 1888-ik években befolyt birsapgének számadás-ügye visszaadott a városnak, hogy tegyen jelentést arról: milyen alapon történt, szerződés ellenére, a birsapgének ilyen elszámolása?

Déli 12 óra volt, hogy Zsilinszky Mihály főispán — miután a tárgysorozat letárgyalatott — a közgyűlést bezárta.

Ujdonságok.

Szentes, 1892. május 29.

— **Tisztelgés az új alispánnál.** A varmegye tisztikara, Cicatricis Lajos dr. újonnan választott főjegyző vezetése alatt, tegnap délután tisztelgetett hivatalosan Csató Zsigmond dr. alispánnal, hogy őt megválasztása és hivatalba lépése alkalmából üdvözölje. Az üdvözölő beszédet Cicatricis főjegyző mondotta, az alispán jóindulatába ajánlva a tisztikart és biztosítva őt, hogy ez a tisztikar minden munkájában oadaód buzgalommal fogja őt támogatni. Csató Zsigmond dr. alispán szívélyesen köszönte meg a tisztikar rokonszenvének e nyilatkozatot és válaszában hangsúlyozva, hogy viszont mindenkor támogatni fogja tisztársait hivatalos kötelességük teljesítésében, végül az új főjegyzőhöz fordult, hogy őt ez allásban a maga részéről viszont üdvözölje kívánva: hogy e diszes tisztet mi nél hosszabb időig adassék neki betöltenie. Az alispán erre sorban kezet fogott tisztársai-val és ezzel a tisztelgés véget ért.

— **Évzáró ünnep.** A főgimnázium felsőbb osztályú tanulóinak Horváth Mihály köré — mint lapunk vasárnapj számában jelezük, a f. hó 24-én délután megtartotta a jelen tanévre szóló működésének évzáró ünne-

pét. Nagy és díszes közönség gyűlt ez alkalommal a főgimnázium dísztermébe; soráiban láttuk Zs. S. ill. z. k. y. Mihály főispánt, aki érdeklődéssel kísérte azon főgimnázium előhaladtabb növendékeinek szellemi szárnypróbálgatásait, melynek miniszteri biztosává kinevezetett. Az ünnep egészen programszerűen folyt le. Nyitányul az ifjúsági zenekar játszott zenedarabot, az elnöki beszéd, majd a kőr titkárnak éves jelentése következett; mire Balázsovits Dézso tanuló olvasta fel, «Boldog új év» című saját dolgozatát. Saját dolgozatot olvasott még fel Moléc B. Béla, továbbá egy Horácius-fordítását Délió N. János, Schiller-fordítását pedig Károlyi Manó. Szavaltak: Kelemen Alajos és Molnár József, aki a «Monológ ellen» előadásával zajos derűtséget kellett. A főgimnáziumi igazgató záróbeszédet, melyet a jutalom-díjak kiosztása kísért, továbbá az ifjúsági zenekar által játszott induló zárta be a szép ünnepet, melynek rendezéséért és a szellemi sikeréért méltó dícséret és elismerés illeti a kőr vezetőjét, Pólya Ferenc tanárt.

— **Stammer alispán búcsúja.** A nyugalomba vonuló Stammer Sándor kir. tanácsos alispán, a közgyűlés első napján, közvetlenül a nyugdíjaztatás jóváhagyó min. rendelet felolvására után vett búcsút, alispáni minőségében, a vármegye törvényhatóságától. Meghatottan, pár szóban köszönte meg a törvényhatóságnak a 20 éves alispán-sága alatt iránta tanúsított bizalmát és jóindulatát, aztán átadva az irattár kulcsait és a vármegye pecsétjét a főispánnak, lelépett az alispáni székeltől, hogy helyét mint megyebizottsági tag elfoglalja.

— **Az új statutum.** Szentes város új szervezeti szabályrendelete is a most lefolyt 2 napos megyegyűlés zöld asztalára került újból. Okot szolgáltatott erre az, hogy Arad y. Kálmán rendőrőrkapitány megfőlebbezte a városi képviselőlet e tárgyban hozott határozatát, melyszerint — a belügyminiszteri rendelet utasításához képest — a városi közgyűlés, a töle megvont járólajvédelem méltányosabb kártalanításaként, évi fizetését 850 ftról 1300 ftra emelte fel és őt e tényével 450 ftr kártalanításban részesítette. A törvényhatóság biz. egyhangúlag hozott határozattal fogadta el az áll. választmány javaslatát. Ennek értelmében, a főkapitány főlebbezésének elvetésével, a város új szervezeti szabályrendelete jóváhagyatott és — amennyiben e szabályrendelet több olyan hivatalos állás rendszeresítése iránt intézkedik, amelynek betöltése, a városi közigazgatás érdekében fölfelebb kivánatos, utasította a szentesi polgármestert, hogy ezen állások betöltése, valamint a csendbiztos állás beszüntetése és ezzel kapcsolatban a rendőrbiztos állás betöltése iránt mielőbb terjessze fel javaslatait a törvényhatósághoz, míg a rendőrség keretében az új statutummal rendszeresített egyéb állások csak akkor lesznek betöltendők, ha a főkapitány javadalmazása ügyében most hozott törvényhatósági határozat jogerőre emelkedett.

— **Miért haragszik a »Szentesi Lap«?** Ketteresen epeimléssel számol be a »Szentesi Lap« f. évi 65-ik száma a most volt választások eredményével, olvasó közönségének. Kurjózunként elővettük a tisztelőtreméltó újság 1889-ik évfolyamának az akkor volt általános megyei tisztújítás után megjelent számát és összehasonlítottuk azt, amit akkor szenvedett veresége után írt, a mostani választás után írott dolgokkal. Az összehasonlításból kitűnt, hogy akkor — bár az egész választás vonalán vereséget szenvedett, a »Szentesi Lap« sokkal tisztességesebb hangon írt mint most; hogy haragja, tajtékzó dűhe nem volt ilyen szertelen. Úgyan mi lehet ennek az oka? Gondoltuk. Miért hogy most olyan nagyon haragszik? A kérdést feltéve, megtaláltuk rá a választ is. 1889-ben Sima Ferenc a maga pártjával küzdött az alispánjelöltje mellett. Elküzdött a küzdelemben, hál jól van. Kevesen voltak, azért történt. Nagy volt ugyan az elbizakodása akkor is, hogy mi uszáj neki győzni,

ezt nagy hűhóval hirdette is előre, de ez a hűhó csak olyan volt, mint a gyerek dalolása a sötétben, hogy saját félelmét eloszlassa és elhitesse önmagával, hogy nincs egyedül, magára hagyva. Most azonban másként esett a dolog. Sima a Ferenc most előre hirdette, hogy ő és pártja döntik el a választások sorsát. Tőlük függ csupán annak kimenetele és annak kell a vármegye alispánjának lenni, akit ők akarnak. És ezzel a nagy garral hirdetett bizonyossággal csúfosan felült. Ezért olyan rettentő most az ő haragja. Hogy aztán a gerjedelmében mit írál össze-vissza: arra nem reflektálunk, nem méltatjuk figyelemre sem. Mert erősen kihívó ugyan: mikor a Csató-pártot vádolja erőszakoskodással, hatalmaskodással és eleve is pálcát törni igyekszik az új alispán fölött; — de ha mindennek méltó választ akarunk adni, ez csak újabb izletlenkedésre vezetne, amit a magunk részéről, amennyire önmegtagadással lehetséges, kerülni akarunk. A »Szentesi Lap«, ha neki úgy tetszik, csak haragudjék. Haragja senkiben sem tesz kárt.

— **A protekciós.** Az a bizonyos mesebeli vásáros közönség már újfent hallatja epés gáncsát a »Szentesi Lap« f. évi 65-ik számában, elmondva a megyegyűlés referációjában, és a »Választás utána« című cikkben, hogy Kelemen Béla dr. a főispán protekciósait sógora, kinek jelölésével a főispán egyéni tekintélye is latba vonatot. Persze, derék, következetes vásáros már elefedte, hogy alig pár nappal előbb azért mardosta epésen a főispánt, mert nem akarta választásokba befolyt, nem akart annak semmi tekintetben irányt adni. Előtte csak az a fő: hogy a főispánra mindig agyarkodnia kell; van rá ok vagy nincsen, az nem lényeges. Nos hát, hogy Kelemen Béla dr. milyen protekciós sógora a főispánnak és megválasztatása mellett mennyiben vetette latba az a főispán személyes tekintélyét: igazolja im a szavazás eredménye és a Cicatricis Lajos dr.-ra szavazottak névjegyzéke. Nem tömjük meg lapunkat a szavazottak neveivel, de aki faradságot vesz magának, hogy a főjegyzői állás betöltésénél szavazottak névjegyzékét a vármegye idevonatkozó közgyűlési jegyzőkönyvében betekintse, az nyomban meg fog győződni arról, hogy ez a választás is alighanem a Csató-párt győzelmével végződik, ha e pártnak több tagja a szavazástól nem tartózkodik vagy plane szavazatát az ellenpárt jelöltjére nem adja. És arról meggyőződve, nyomban tisztában lesz mindenki az iránt is, hogy a tisztelőtreméltó (?) »Szentesi Lap« éppen nem cselekszik tisztességesen, mikor Kelemen Béla dr. protekciósok nevezi.

— **Több világoasságot.** Az éjjeli utcavilágítás ellen többfelől érkezik hozzánk panasz. Nevezetesen panaszolják, hogy a központon csak felgyújtaja a vállalkozó valahogy a lámpákat, de mar a kintebb eső utcákban ez a felgyújtás nagyon rendetlenül történik. Nevezetesen a II. tizedben a múlt hó 31-én éjjel is csak 12 óra tájt gyújtották fel a lámpákat, dacára annak, hogy a holdvilág csak negyed 11-ig tartott. Éjjel után 2 órakor pedig rendszeren mar kioltják ismét a lámpákat. Nem tudjuk mi igaz van e panaszokban, épp azért ajánljuk ezeket a főkapitány figyelmébe.

— **Alispáni lakoma.** Csató Zsigmond dr. alispán tisztelői barátságos lakomára gyűttek össze tegnap este a kaszinóban, öröme a választás győzelmes kimenetelének. A lakomán mintegy 70-en vettek részt, ezek közt a vármegyei tisztikar teljes számmal, a főgimnázium tanári testülete, számos ügyvéd és többen a járásbírósgától. Kedélyes, fesztelen vigadozásban, Bandi zenéjétől felvilanyozva mulatott együtt a társaság a hajnali órákig és hogy felköszöntőkben sem volt hiányosság, melyek az új alispánnak és az olyan sűrűn hangoztatott közbékeknek szóltak; ezt talán fölösleges említenünk is.

— **Hajdúk mulatsága.** A vármegyei hajdúk mulatsága, melyről lapunk egyik korábbi

számában már említést tettünk, a f. hó 6-án, pünkösd másodnapján lesz a túl a kurcai Széchenyi-csárdá mellett emelt díszes sátorban. A mulatsághoz a zenét az első magyar zenekar szolgáltatja. Beléptéj személyenként 50 k., családjegy 1 frt 20 kr. A derék hajdúk mindent megtesznek vigalmuk jó sikere érdekében és — tekintve, hogy jótékony-célra, a városi szegényalap javára rendezik — azt hisszük, fáradozásukat siker is fogja kísérni.

— **Jószágveszedelem.** Jószágállományunkat ismét veszedelem fenyegeti. A baj ma még nem járványos jellegű ugyan, csak szörvénnyesen fordul elő, de annál nagyobb óvatosságra int, hogy ellene minden övintézkedést szigorúan megtegyünk. A rendőrséghez érkezett jelentések szerint ugyanis Fenyvesi János I. tized 344. sz. a lakos egy sertése orbanban találott és a sertés kellő gyógykezelés alá véve, a nevezett polgártársunk udvarára a szigorú zárlat el lett rendelve; Mecs Balogh Lajos külső-cseri tanya-ján pedig egy másfél éves borjú hullott el lépfenében. A hatóság övintézkedések itt is megtették.

— **Tiszai furdóhelyek kijelölése.** A rekkenő meleg beállatott eljött a furdózás ideje is és mert nálunk még mindig nincsen gondoskodva alkalmas közfurdórhöz, hol az ember, a hőségétől eltikkad, üdülést kereshetne, a rendőrfőkapitány arról gondoskodik, hogy legalább a Tiszában szabadon való furdás veszedelmét elhárítsa. Ehez képest utasította az alkaptányt, hogy a helyszínére személyesen kiszállva, a Tisza mederben alkalmas furdóhelyeket jelöljön ki, mely helyek aztán intó táblával lesznek megjelölve, hogy ki-ki tudhassa, hol lehet életveszedelem nélkül furdóni.

Irodalom.

A Bécsben megjelent »Honi hangok« című szépirodalmi képes havilap kiadott egy 57 főből álló csoportképet, mely Magyarország első évezredéből összes uralkodóinak arcképeit ábrázolja.—A 83 cím. orsz. és 63 cím. magassági kép, Krajsovich Kálmán a »Honi hangok« kiadója által hiteles források nyomán, nevezetesen pedig a Nádasdi-féle kódex, régi pénzérmék — a királyi házi kápecsarnok, valamint az udvari családi hitbizományi levéltár adatai szerint össze van állítva, s ugy az egyes arc s országos jelvények rajzolatai, valamint a könyvnyomdai kivétel tekintetében sikerült műnek nevezhető.

E vállalat tiszta jövedelmének egy része a »felvidéki iusécske« felségjelzésére van szánva, mely cím alatt a vállalkozók jelentékeny összeget a nagym: magy. kir. belügyminiszteriumhoz már is beszoalgtattak.

Reméljük, hogy a közönség ezen, minden családi hajlékoak díszül szolgálható érdeknek képnék 3. forint aráni megszerzése által a jótékony célt hathatósan előmozdítani fogja.

Selyem-grenadineket fekete és egyéb színekben méterenként 95 krtól 9 frt 25 krig 18 krlónélve fajtában szállít, megrendelt egyes öltönyökre vagy egész végekben is postabér- és vámmentesen Henneberg G. (es. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordultával küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó. (7)

KÖZGAZDASÁG.

Üzleti hetiszemle.

Budapest, Május 30.

Az elmúlt heten az esős időjárás hirtelen szárazra s rekkenő megre változott. Az esőt egyelőre bátran nélkülözheti is most a növényzet, hanem a túlságos meleg aligha kívánatos a vetések kellő fejlődésére. Az Orbán-napi köd, mint egyes helyekről jelentik, tényleg meghozta a rozsdat, de nagyobb mértékben való fellépéséről eddig még nem panaszkodnak. A vetések a kedvező idő folytán tetemesen javultak, de azért közepesnél jobb termésre csak kevés vidéknek

lehet kilátása; az országos átlag meg alig lesz kedvezőbb a gyöngye közepesnél.

Búza. Az üzlet a hét első felében igen lanyha irányzatú volt. A kínálat, tekintettel a kedvező időjárásra, túlnyomónak mutatkozott csak szerény kereslettel szemben, hozzá járultak még a külföldi alacsony jegyzések s így az első napokban a búza ára mintegy 20—25 krral olcsóbbodott. Csak a hét vége felé változott szilárdra a hangulat. A hét két utolsó napján a búzaárak 20 krral emelkedtek, úgy hogy végeredményben a múlt hét végéhez képest jelentéktelen aránytalan konstatalható. Utolsó jegyzések tiszavidéki búzában: 75 k. 8.55—8.75 frt, 67 k. 8.65—8.85 frt, 77 k. 8.80—9.05 frt, 78 k. 8.95—9.15 frt, 79 k. 9.05—9.20 forint. A rozs a hét első felében 20 krral olcsóbbodott, utóbb 10 krral javult. A hét elején vidéken első minőségű 7.60 frton adatott el, holott a múlt héten még 8 frrtal is fizették ugyanott; a hét végén 7.87 forinton, igen finom minőségben 8 forint 20 krajcáron kelt.

Árpa. Takarmányárú 10 krral olcsóbbodott. A hét elején 5.60—5.40 forinttal fizettek helyben. A hét végén 5.40 frrtal jegyeztették. Zab olcsóbbodott 25 krral; 5.50—5.40—5.67—5.30 forinton kelt a minőség szerint. Tengeri az árcsökkenés közepette jól tartotta árát, sőt a hét elején 15 krral emelkedett. Elkelt helyben 4.80—4.85—4.90 frton; vidéken a hét végén adatott el. Repce lanyha; káposztarepce aug.—szept. 12 frrtól hanyatlott 11.50 forintra, emelkedett 11.70 forintra.

NYILTÉR.)*

A megyei alispánválasztás alkalmából azon aljas kortesfogáshoz is nyult néhány párt-ember, hogy azt híresztelte, miszerint a vezetésem alatti »Szentese-vidéki takarékpénztár«-nál több oly adósoknak, kikről tudva volt, hogy a Csató-párthoz tartoznak — kölcsönök felmondattak.

*) E rovatban közlöttékért nem vállal felelőséget a Szerk.

Tudva azt, hogy pártoskodás sokszor mily ocsmányi fegyvereket szokott adni azok kezébe, kik a tisztesség fogalmával nincsenek egészen tisztában — s tudva azt, hogy ilyen fegyverek az alispánválasztást előzőleg is bővíben használtattak — ha a fenti rágalom kizárólag személyemet érintené — egyszerűen megvetéssel fogadnám; de miután az intézet jó hírnevével is kapcsolatban áll, intézetem érdekében kijelentem, hogy aljas rágalmozó a fenti hír kolportálója mindaddig, míg csak egyetlen egy esetet is felmutatni nem tud, a melyben a »Szentese-vidéki takarékpénztár«-nál két év alatt a kölcsön bárkinéki felmondattott volna.

Szentese, 1892. május 31.

Bányai József,

a »Szentese-vidéki takarékpénztár« igazgatója.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Dr. Mátéffy Ferencz
Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

A vöröskereszt-egylet Erzsébet kórházának
cognac szállítója

A Gróf Esterházy Géza-féle COGNAC

orvosi tekintélyek által ajánlva,
felette kellemesen és jól ízlik.
minőség tekintetében bármelyik
francia gyártmány nyal
versenyezhet, ára pedig

— sokkal olcsóbb. —

Különlegesség a

COGNAC,
mely mindenütt kapható.

Központi iroda:
Budapest, külső-váci ut. 23.

Lipcse 1892. nagy aranyérem.

Csak akkor valódi, ha a sértetlen dugón ez a felírás van: „Gróf Esterházy Géza.“

Szakértői vélemény: a forgalomban levő valódi francia cognacokkal vehetkedhetik

E L A D Ó

a III. tized 60. számú ház, igen szép helyen,
a vásárhelyi-utcában, két szakasz épülettel, igen
jó karban, berendezett szép nagy szőlős kerttel,
632 nszöl. az udvar és kert.

Értekezhetni a tulajdonossal, a helyszínén.

Molnár Bálint,
szabó-iparos.

Ház-eladás.

Fränkl Henrik I. tized 281. sz.
alatt levő háza, kedvező feltételek
mellett, szabadkézből eladó.

Értekezhetni ez iránt ugyanott, a tulajdonossal.

3-1

„SZENTES és VIDÉKE“

szerkesztősége, kiadóhivatala

és

k ö n y v n y o m d á j a

az I. tized 306. számú

Sonnenfeld Sámuel-féle házban

van.